

belte Kirkebøger vedrørende de Forhold, som tillige indføres i paagældende Sogmenigheders Kirkebøger, er Fordringen om, at Valgmenighedens Kirkebog skal føres i to Eksemplarer, indskrænket til Protokollen over de konfirmerede, idet disse kun indføres i Valgmenighedens Kirkebog. At Valgmenighedens Præst skal kunne autorisere Skudsmaalsbøger for de af ham konfirmerede, er overensstemmende med, hvad der gælder for Sognebaandsløseres Præst i Henhold til Lov 4de April 1855 § 4. At Valgmenighedens Præst skal kunne udstede de i § 19 omhandlede Attester, og at der følgelig bør tillægges disse offentlig Troværdighed i Lighed med de Attester, der udfærdiges af Sognepræsterne, synes at maatte være en naturlig Følge af den kongelige Stadfæstelse, der meddeles ham som Præst for en vis Menighed, saavel som af, at han fører autoriserede Kirkebøger.

§§ 20 og 21 give ikke Anledning til særlige Bemærkninger.

§ 22, 1ste og 3die Stykke, er formentlig i god Overensstemmelse med Sognebaandsløsningsloven, og §'ens 2det Stykke synes at give en retfærdig Løsning af Spørgsmaalet om, i hvilke Tilfælde Valgmenighedsmedlemmer skulle yde Bidrag til Sognekirken, naar henses til den udstrakte Adgang, de ville faa til Brugen af denne efter de i Loven om Brugen af Kirkerne foreslaaede Regler, selv om de ikke gøre den mest vidtstrakte Brug af den ved at begære den benyttet som eneste Kirke for Valgmenigheden.

§ 22, 4de Stykke, er overensstemmende med Reglen i Loven om Løsning af Sognebaand af 4de April 1855 § 6.

Bestemmelsen i § 23, 1ste Stykke, hvorefter Valgmenigheden faar Raadighed over, hvad der indkommer i Kirkens Fattigbøsser, svarer til, hvad der i det samtidig med nærværende Lovforslag fremsatte Forslag til Lov om Menighedsraad er foreslaaet for

Sognemenighedernes Vedkommende. Naar en Valgmenighed benytter Sognekirken vil en tilsvarende Ret vanskelig kunne gives den, og det er derfor i §'ens 2det Stykke foreslaaet, at hvad der i disse Tilfælde indkommer i Kirkens Fattigbøsser, udelt skal tilfalde Sognemenighedens fri kirkelige Fattigpleje. Da Valgmenighedens Medlemmer baade kunne vælge og vælges til Sognets Menighedsraad, synes dette ikke at kunne have nogen Betænkelighed.

De i §§ 24—26 indeholdte Regler ere formentlig i god Konsekvens med, at Valgmenighederne ere Menigheder indenfor Folkekirken, ligestillede med Sognemenighederne.

§ 27, 1ste Stykke, er overensstemmende med den i Loven af 1868 § 3 indeholdte Bestemmelse. Til denne Regel har Ministeriet fundet det rigtigt at føje Bestemmelser om, hvorledes der skal forholdes, naar en Valgmenighed selv ønsker den meddelte Anerkendelse tilbagetaget, eller naar Valgmenighedspræsten dør eller trækker sig tilbage fra sin Stilling. For de sidstnævnte Tilfældes Vedkommende har man ment at burde give Menigheden en vis Frist — tre Maaneder — til at overveje, om den fremdeles ønsker at bestaa som organiseret Menighed og vælge sig en ny Præst, eller om den vil opløse sig. Ogsaa i sidste Tilfælde mener man, at en egentlig formel Tilbage-tagelse af Anerkendelsen bør finde Sted.

Til §§ 28 og 29 behøves formentlig ingen nærmere Forklaring.

Hvad § 30 angaar, skal kun bemærkes, at man ikke her har anset det fornødent at tage noget særligt Forbehold med Hensyn til Færøerne. Lovene af 1868 og 1873 have gældt ogsaa for disse Øer — i øvrigt uden nogensinde at komme til Anvendelse der — og der synes da ikke at være nogen Grund til ikke ogsaa at lade denne Lov gælde der.